

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ในบทนี้ผู้วิจัยจะกล่าวโดยสรุปถึงผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป กลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาชั้นปีที่ 2 ชั้นปีที่ 3 และชั้นปีที่ 4 สาขาวิชาการจัดการอุตสาหกรรม คณะบริหารธุรกิจ ทั้งหลักสูตร 4 ปี โดยมีนักศึกษาให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามเป็นจำนวน 52 ราย

5.1 สรุปผลการวิจัย สามารถสรุปผลการวิจัยได้ดังต่อไปนี้

5.1.1 ข้อมูลส่วนบุคคล

เพศ นักศึกษาส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ร้อยละ 59.62 รองลงมาคือเพศชาย ร้อยละ 40.38

อายุ นักศึกษาส่วนใหญ่ส่วนใหญ่อายุเฉลี่ยที่ 21.38 ปี ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.22

ชั้นปีที่ศึกษา นักศึกษาส่วนใหญ่ ศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 2 ร้อยละ 40.38 รองลงมาศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 4 ร้อยละ 32.69 และศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 3 ร้อยละ 26.92

เกรดเฉลี่ยสะสม นักศึกษาส่วนใหญ่มีเกรดเฉลี่ยสะสมอยู่ที่ 2.30 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.65

กลุ่มผลการเรียน นักศึกษาส่วนใหญ่อยู่ในกลุ่มผลการเรียนปานกลาง ร้อยละ 53.85 รองลงมาอยู่ในกลุ่มผลการเรียนต่ำ ร้อยละ 25.00 และกลุ่มผลการเรียนดี ร้อยละ 21.15

ชั้นปีที่ศึกษาของนักศึกษาจำแนกตามเพศ นักศึกษาชั้นปีที่ 2 ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ร้อยละ 57.14 และเป็นเพศชายร้อยละ 42.86 นักศึกษาชั้นปีที่ 3 ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ร้อยละ 85.71 และเป็นเพศชายร้อยละ 14.29 นักศึกษาชั้นปีที่ 4 ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย ร้อยละ 58.82 และเป็นเพศหญิงร้อยละ 41.18

ผลการเรียนของนักศึกษาจำแนกตามเพศ นักศึกษาเพศชาย ส่วนใหญ่มีผลการเรียนปานกลางและต่ำ ร้อยละ 38.10 ในแต่ละกลุ่ม และผลการเรียนดีร้อยละ 23.81 นักศึกษาเพศหญิง ส่วนใหญ่มีผลการเรียนปานกลาง ร้อยละ 64.52 รองลงมาผลการเรียนดี ร้อยละ 19.35 และผลการเรียนต่ำ ร้อยละ 16.13

ผลการเรียนของนักศึกษาจำแนกตามชั้นปีที่ศึกษา นักศึกษาชั้นปีที่ 2 ส่วนใหญ่มีผลการเรียนต่ำ ร้อยละ 47.62 รองลงมาผลการเรียนปานกลางร้อยละ 42.86 และผลการเรียนดี ร้อยละ 9.52 นักศึกษาชั้นปีที่ 3 ส่วนใหญ่มีผลการเรียนปานกลาง ร้อยละ 71.43 รองลงมาผลการเรียนดี ร้อยละ 21.43 และผลการเรียนต่ำ ร้อยละ 7.14 นักศึกษาชั้นปีที่ 4 ส่วนใหญ่มีผลการเรียนปานกลาง ร้อยละ 52.94 รองลงมาผลการเรียนดี ร้อยละ 35.29 และผลการเรียนต่ำ ร้อยละ 11.76

5.1.2 การสรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลพฤติกรรมการณ์การเรียนที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาในแต่ละด้าน

ลำดับที่ 1 ด้านเจตคติในการเรียน ลำดับที่ 2 ยุทธวิธีในการสอบและการเตรียมตัวสอบ โดยลำดับที่ 3 แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ลำดับที่ 4 การมีสมาธิต่อการเรียน ลำดับที่ 5 กระบวนการรวบรวมข้อมูล ลำดับที่ 6 การใช้เทคนิคและเครื่องมืออุปกรณ์ช่วยเหลือในการเรียน ลำดับที่ 7 วิธีเลือกใจความสำคัญและจดจำเนื้อหาที่สำคัญของบทเรียน ลำดับที่ 8 การทดสอบตนเอง การทบทวน และการเตรียมตัวในการเรียน ลำดับที่ 9 การจัดการกับเวลาทางการเรียน ลำดับที่ 10 ความวิตกกังวลเกี่ยวกับการเรียน

5.1.3 การวิเคราะห์เพื่อทดสอบสมมติฐาน

สำหรับสมมติฐานในการวิจัย มีดังต่อไปนี้

สมมติฐานการวิจัย ที่ 1 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาเพศชายมีความแตกต่างกับนักศึกษาเพศหญิง

สมมติฐานการวิจัย ที่ 2 พฤติกรรมการเรียนของนักศึกษาเพศชายมีความแตกต่างกับพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษาเพศหญิง

สมมติฐานการวิจัย ที่ 3 พฤติกรรมการเรียนของนักศึกษาแตกต่างกันในนักศึกษาแต่ละชั้นปี

สมมติฐานการวิจัย ที่ 4 อายุและชั้นปีที่ที่ศึกษามีความสัมพันธ์ต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา

สมมติฐานการวิจัย ที่ 5 พฤติกรรมในแต่ละด้านมีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา

ผลการทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานที่ 1 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาเพศชายมีความแตกต่างกับนักศึกษาเพศหญิง

ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า

ผลการทดสอบสมมติฐานจากตารางที่ 4.20 พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาเพศชายไม่มีความแตกต่างกับนักศึกษาเพศหญิง ดังนั้นจึง **ปฏิเสธสมมติฐาน** ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาเพศชายมีความแตกต่างกับนักศึกษาเพศหญิง

สมมติฐานวิจัยที่ 2 พฤติกรรมการเรียนของนักศึกษาเพศชายมีความแตกต่างกับพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษาเพศหญิง

ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า

พฤติกรรมการเรียนของนักศึกษาเพศชายและเพศหญิงไม่แตกต่างกัน ดังนั้น จึง**ปฏิเสธสมมติฐาน** ที่ว่าพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษาเพศชายมีความแตกต่างกับพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษาเพศหญิง

สมมติฐานวิจัยที่ 3 พฤติกรรมการเรียนของนักศึกษาแตกต่างกันในนักศึกษาแต่ละชั้นปี

ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า

พฤติกรรมการเรียนของนักศึกษาที่กำลังศึกษาในชั้นปีที่ต่างกัน ไม่มีความแตกต่างกัน ดังนั้น จึง **ปฏิเสธสมมติฐาน** ที่ว่าพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษาแตกต่างกันในนักศึกษาแต่ละชั้นปี

สมมติฐานวิจัยที่ 4 อายุและชั้นปีที่ที่ศึกษา มีความสัมพันธ์ต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา

ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ชั้นปีที่ศึกษา มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา แต่อายุไม่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา ดังนั้น จึง **ปฏิเสธสมมติฐาน** ในตัวแปรอายุ แต่ยอมรับสมมติฐาน ในตัวแปรชั้นปีที่ศึกษา

สมมติฐานวิจัยที่ 5 พฤติกรรมในแต่ละด้านมีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา

ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า พฤติกรรมด้านกระบวนการรวบรวมข้อมูล และพฤติกรรมการใช้เทคนิคและเครื่องมืออุปกรณ์ช่วยเหลือในการเรียนมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา ดังนั้นจึง **ยอมรับสมมติฐาน** ในตัวแปรพฤติกรรมด้านกระบวนการรวบรวมข้อมูล และพฤติกรรมการใช้เทคนิคและเครื่องมืออุปกรณ์ช่วยเหลือในการเรียน แต่**ปฏิเสธสมมติฐาน** ในตัวแปรพฤติกรรมด้านอื่นๆ

5.2 อภิปรายผล

การวิจัยเรื่อง การศึกษาถึงพฤติกรรมการเรียนรู้ที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา สาขาวิชาการจัดการอุตสาหกรรม คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ สามารถนำผลการวิจัยมาอภิปราย ได้ดังนี้

ผลการวิจัย พบว่า นักศึกษาชายและหญิงมีผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ไม่แตกต่างกัน ซึ่งผลการวิจัยนี้ ไม่สอดคล้องกับ สมมติฐานแต่สอดคล้องกับงานวิจัยของขจร พริ้งจำรัส (2519) ที่ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความรู้เกี่ยวกับโครงสร้างไวยากรณ์อังกฤษกับความสามารถในการนำโครงสร้างนั้นมาใช้ในการเรียน กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 พบว่า ความรู้เรื่องโครงสร้างไวยากรณ์อังกฤษของนักเรียนทั้งชายและหญิงไม่ได้แตกต่างกันเลย อย่างไรก็ตามมีงานวิจัยบางเล่มที่ไม่สนับสนุนผลการวิจัยนี้ เช่น งานวิจัยของ ไกรคุง อนันคมกุล (2525) ศึกษาผลสัมฤทธิ์ในการเรียนโครงสร้างไวยากรณ์อังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 พบว่า นักเรียนหญิงมีผลสัมฤทธิ์ในการเรียนโครงสร้างไวยากรณ์อังกฤษสูงกว่านักเรียนชาย แต่ในงานวิจัยนี้ที่พบว่านักศึกษาหญิงมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนพอ ๆ กับนักศึกษาชาย อาจเป็นเพราะการสอนในระดับมหาวิทยาลัยมักเน้นการศึกษาเพิ่มเติมนอกห้องเรียนมีการทำงานเป็นกลุ่ม ซึ่งนักศึกษาชายต้องทำงานร่วมกับนักศึกษาหญิง รวมถึงจากผลการวิจัยที่พบว่า พฤติกรรมการเรียนรู้ของนักศึกษาเพศชายและเพศหญิงไม่แตกต่างกัน ซึ่งจากการเรียนเป็นกลุ่มที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีการปรึกษาหารือกัน ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ซึ่งอาจจะช่วยให้นักศึกษาชายและหญิงมี ความรู้ความเข้าใจในสิ่งที่เรียนทัดเทียมกันได้ทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาเพศชายและหญิงไม่แตกต่างกัน

การที่ผลการวิจัย พบว่า พฤติกรรมด้านการรวบรวมข้อมูลและพฤติกรรมด้านการใช้เทคนิคและเครื่องมืออุปกรณ์ช่วยเหลือในการเรียนเป็นตัวแปรที่โดดเด่นที่สุดที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แสดงให้เห็นว่าพฤติกรรมด้านการรวบรวมข้อมูลและพฤติกรรมด้านการใช้เทคนิคและเครื่องมืออุปกรณ์ช่วยเหลือในการเรียนมีความสำคัญเป็นอย่างยิ่งต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาภาควิชาการจัดการอุตสาหกรรม โดยเฉพาะจากงานวิจัยนี้ถ้าศึกษาลงไปอย่างละเอียด จะพบว่าหัวข้อหรือประเด็นที่สำคัญสำหรับนักศึกษาที่จะศึกษาให้ประสบความสำเร็จ คือ นักศึกษาจะต้องมีความสนใจต่อสิ่งที่ต้องการจำในแต่ละวิชาที่เรียน การเรียบเรียงสิ่งที่สำคัญเป็นถ้อยคำใหม่ๆ เพื่อให้เข้าใจได้ง่ายและสามารถจำได้ง่ายขึ้น รวมถึงในระหว่างเรียนนั้นจะต้องมีการเขียนเรียบเรียงเป็นข้อความตามความเข้าใจเพื่อการทบทวนก่อนทำการสอบและ การอ่านสิ่งที่ได้จดบันทึกไว้หรือข้อความจากหนังสือเรียนอย่างพิถีพิถันเพื่อให้เกิดความเข้าใจ

และจากผลการวิจัย พบว่า ชั้นปีที่ศึกษามีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนแสดงให้เห็นว่า นักศึกษาชั้นปีแรกๆ นั้นมักจะพบกับปัญหาในด้านการปรับตัวให้เข้ากับการเรียนการสอนในระดับมหาวิทยาลัย จึงส่งผลกระทบต่อพฤติกรรมในด้านการวิเคระห์เลือกใจความสำคัญและจดจำเนื้อหาที่สำคัญของบทเรียน ที่ยังไม่สามารถตัดสินใจเลือกได้อย่างดีพอ จึงส่งผลให้นักศึกษาชั้นปีแรกๆ นั้นมักจะมี

ผลการเรียนต่ำ โดยดูได้จากผลการวิจัยที่พบว่า นักศึกษาชั้นปีที่ 2 ส่วนใหญ่มีผลการเรียนต่ำ ร้อยละ 47.62 รองลงมาผลการเรียนปานกลางร้อยละ 42.86 และผลการเรียนดี ร้อยละ 9.52

จากข้อมูลที่ได้ในบทที่ 4 กลุ่มผู้วิจัยจึงสามารถที่กำหนดแนวทางการเรียนการสอนสำหรับนักศึกษาในชั้นปีแรกๆ ที่เข้ามาศึกษาในระดับมหาวิทยาลัย

ในนักศึกษาที่ศึกษาชั้นปีแรกๆ นั้นจะต้องเน้นให้นักศึกษาปรับตัวเข้ากับสภาพการเรียนการสอนในระดับมหาวิทยาลัย โดยการเน้นให้นักศึกษาพยายามจดบันทึกสรุปคำบรรยายในการเรียนแต่ละครั้งที่เข้าเรียน ในการจดบันทึกนั้นให้บันทึกเป็นข้อความตามความเข้าใจของนักศึกษาเพื่อใช้ในการทบทวนก่อนสอบ รวมถึงการเน้นการเลือกใจความสำคัญและจดจำเนื้อหาที่สำคัญของบทเรียน ซึ่งจะสามารถส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษานั้นมีผลที่ดีขึ้น

5.3 ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการวิจัยเกี่ยวกับความต้องการการสนับสนุนจากมหาวิทยาลัยของนักศึกษา เพื่อเป็นข้อมูลสำหรับผู้บริหารของมหาวิทยาลัยได้นำไปพิจารณาและใช้วางแผนนโยบายเพื่อตอบสนองความต้องการของนักศึกษาได้อย่างเหมาะสม
2. ทำวิจัยเชิงทดลองเพื่อหาวิธีสร้างแรงจูงใจทางการเรียนสำหรับนักศึกษาระดับมหาวิทยาลัย
3. เนื่องจากงานวิจัยครั้งนี้ศึกษาเฉพาะกลุ่มตัวอย่างในสาขาวิชาการจัดการอุตสาหกรรม คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ ในการวิจัยต่อไปอาจจะขยายกลุ่มตัวอย่างไปยังสาขา และคณะอื่น ๆ ในมหาวิทยาลัยเดียวกัน หรือศึกษากับกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักศึกษาหลาย ๆ มหาวิทยาลัย ซึ่งควรจะใช้คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจากแบบทดสอบมาตรฐาน เพื่อให้คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมาจากเกณฑ์เดียวกัน